

שירים ותשבחות, והיא עולה על כלם עד אין סוף. והוא שבחות רבות בנות עשי חיל ואת עליות על כלנה.

עד שקוראים לה ישראל למיטה בקריאת שם שתרד אליום. ואיפה קוראים לה? עם בן זוגה שהוא ו/or, ישראל סבא, והוא שיר א"ל, שיר א"ל, השיר שלו, שאם לא קוראים לה בו, לא יורדת עליהם.

ובאותו זמן שיורת, קושרים אותה בתפלה של יד למיטה, שתהיה קשורה עמו, וסוד הרבר - ונפשו קשורה בנפשו, והקשר של שניהם הוא שיר'ק למיטה, ולמעלה שלשלת', תפליין על ראשו, בסוד התעמים נקראת תנוועה מהצד של הגקה יהוד, ואירוע להאריך אותה עם תנוועה, שהיא רביע עד אין סוף למעלה, ואירוע להזריך אותה בחיר'ק עד אין פכלית, להמליך אותה על התהותנים.

ובשור'ק צרייך ליחדר אותה עם בעלה, ובחל"ם היא כתר על ראשו, ובחר'ק היא כסא מתחפו, ובשור'ק היא יהוד אליו, בגון לו, וכשהיא למעלה, כתר על ראשו, והיא בת ווודה פרה רגלו, והיא ביחיד שלו בחייב נעשה שיר'ק הקשר של אותו צלים, בה נקראת شب"א תפבי"ר, ובה שבר תשבר מצבויותיהם.

אבל היחוד שלה בגקדת שור'ק ושהוא יסוד כי העולמים, שמנונה עשרה הברכות של התפלה בזמן שהייחוד אחד, אריכים ישראל לעמוד בתפלה בחשאי, וסוד הרבר - הקיאו לה בחשאי, ומושום זה, בעמדם ישראל בעמידה לעורר אליה שמנונה עשרה ברכות בחשאי להרייך לה ברכות, נאמר ב晦יות

על כליה עד אין סוף, הרא הוא דכתיב (משלי לא כת) רבות בנות עשו חיל ואת עליות על כלנה. עד דקראין לה ישראאל למתה באקריאת שם ע דתיחות לגביהו, ובאן קראין לה בגין זוגה דאייה ו/or, ישראל סבא, ואיהו שיר א"ל, שיר דיליה, אם לא קראין לה ביה לא נחתה עלייה.

ובדהוז זמנה דניחית קשرين לה בתפלה דיד למתה, דתהא קשורה עמיה, ורזה דמלחה ונפשו קשורה בנפשו (בראשית מד ז, וקשר דטרוייהו אייהו שר'ק למתה, ולעילא שלשלת תפליין על רישיה, ברזא דעתמי אתקריאת תנועה, מסתרא דנקודה יהוד, וצרייך לארכא לה בתנועה דאייה רבעיע עד אין סוף לעילא, ואירוע לנחתה לה בחיר'ק עד אין סוף תכליית, לאמלכא לה על תפאין).

ובשור'ק צרייך ליחדא לה בעלה, ובחל"ם אהיה תגא על רישיה, ובחר'ק אהיה ברסיא תחותיה, ובשור'ק אהיה יהוד לאגביה, בגונא דא ו/or, ובכ אידי לעילא תגא על רישיה, ואיהי ברתא (נאנחתה) תחותרגלו, שר'ק קשורה דיליה, ובכ בעי לתרא קליפין דאיינון צלים, בה אתקרי שב"א תפבי"ר, ובה שבר תשבר מצבויותיהם (שמות כג כד).

אבל יהוד דיליה בגקדת שור'ק ו/or, יסוד חמ"י עלמין, חמ"י ברבאן דצלותא, בזמנה דאיינון בייחודא חדא, צרייכין ישראל למקם בצלותא בחשאי, ורזה דמלחה הביאו לה בחשאי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לאטערא לגבה חמ"י ברבאן בחשאי, לארכא לה ברבאן, אטמר בחיזן בעמדם ישראל בעמידה לעורר אליה שמנונה עשרה ברכות בחשאי להרייך לה ברכות, נאמר ב晦יות